

ленъ да та отведжтъ и раскарватъ въ триумфъ изъ улицитѣ на Римъ?

Брутъ. Не, Кассие, не. Не мисли ти, благородний Римлянино, че Брутъ нѣкога ще отиде вързанъ въ Римъ; той носи по голѣмъ умъ. На този сѣщия день трѣбва да са свърши онова, което поченжхми на *идитѣ* на Марта, и да ли ще са срѣщнемъ пакъ незнамъ; за това да си кажемъ послѣдното збогомъ: — вечно и вечно прощавай, Кассие; ако пакъ са срѣщнемъ ще са усмихнемъ, ако не, тази раздѣла ще ни бже послѣдня раздѣла.

Кассий. Вечно и вечно прощавай, Бруте; ако пакъ са срѣщнемъ ще са усмихнемъ, ако не, тогазь наистина тази ще ни бже послѣдня раздѣла.

Брутъ. Е, тогазь напредъ. О, да можаше челоуѣкъ да узнае края на тази днешната работа преди той да доде! Но довольно е че знае ще са свърши и тогазь слѣдствието ще стане явно. Вървете, ей, хайде! (*Излизатъ.*)

ЯВЛЕНИЕ II.

ТАМЖЕ. — Бойното поле. Тревога.

Влизатъ БРУТЪ и МЕСАЛА.

Брутъ. Тичай, тичай, Месала, тичай и дай тѣзь заповѣди на лѣгионитѣ отъ другата страна. (*Силна тревога*) Нека изведнѣжъ трѣгнжтъ; виждамъ студенина въ Октавиеново криво и едно малко насилване ще го разбий. Тичай, тичай, Месала; нека всички изведнѣжъ нападнжтъ.

(*Излизатъ.*)

ЯВЛЕНИЕ III.

ТАМЖЕ. — Друга часть на бойното поле. Тревога.

Влизатъ КАССІЙ и ТИТИНИЙ.

Кассий. О, вижъ, Титиние, вижъ какъ бѣгатъ проклетитѣ! Самъ на мойтѣ си станжхъ неприятель. Туи мое знаме